

Ήρθε η ώρα της Αριστεράς και στην Ευρώπη;

ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΠΑΠΠΑ*

» Η ώρα της Αριστεράς στην Ελλάδα ήρθε. Θα τολμούσα να πω πως όχι μόνο στην Ελλάδα. Όσοι μετρούν τα μελλούμενα με βάση τους σημερινούς πολιτικούς συσχετισμούς και τα δεδομένα των πολιτικών συστημάτων θα βρεθούν μπροστά σε εκπλήξεις.

Οι σημερινές σταθερές θα αποδειχτούν στα δύρια του ορατού μέλλοντος όχι και τόσο σταθερές.

Το πρόσφατο παρελθόν επιβεβαίωσε ότι η ανθρωπότητα ισορροπεί μέσα στην ταχύτητα των αλλεπαλλήλων αλλαγών.

Με την οπτική αυτή είμαστε υποχρεωμένοι να δούμε και την Ευρώπη, δεδομένου ότι πυκνώνουν οι ενδείξεις που συνηγορούν στην ανάγκη μεγάλων τομών.

Δεν είναι λίγοι όσοι υποστηρίζουν ότι η Ε.Ε. περνάει την πιο δύσκολη περίοδο από την ίδρυσή της. Πολλά τα σημάδια επιβεβαιώνουν το αδιέξodo.

- Μια σειρά από χώρες έχουν μπει σε ειδικά προγράμματα επειδή είναι υπερχρεωμένες.

- Αποπληθωρισμός σε οκτώ από τις 28 χώρες στην Ε.Ε.

- Παραμονή της ανεργίας σε υψηλά επίπεδα.

- Αδυναμία της Γαλλίας να τηρήσει τους περιορισμούς του 3% στο έλλειμμα.

- Αμφισβήτηση και στην Ιταλία της περιοριστικής πολιτικής.

- Η Γερμανία αγγίζει τα δύρια της στασιμότητας και οι προσδοκώμενοι οικονομικοί δείκτες επανεκτιμούνται προς τα κάτω.

- Εντείνονται τα φαινόμενα αυταρχισμού σε όλες τις χώρες.

- Ακυρώνεται η ισοτιμία ανάμεσα στα κράτη - μέλη από την επίμονή της συντηρητικής γερμανικής κυβέρνησης να ασκήσει πηγεμονία.

- Ο διεθνής ρόλος της Ε.Ε. υποχωρεί και εντείνονται τα φαινόμενα στρατιωτικοποίησης της έξωτερηκής της πολιτικής.

- Οι συντηρητικές δυνάμεις έχουν παραχωρήσει την πρωτοκαθεδρία στις «αγορές».

- Εντείνονται τα φαινόμενα κυριαρχίας των πολυεθνικών και του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου στην αγορά των χωρών του ευρωατλαντικού άξονα, καθώς βρίσκονται σε εξέλιξη οι συμφωνίες CETA και TTIP, ενώ η NAFTA ήδη εφαρμόζεται.

- Η Δημοκρατία, ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης και ο Πολιτισμός ακυρώνονται.

Συντηρητικοί, νεοφιλελεύθεροι και σοσιαλδημοκράτες οι μνύουν στα κελεύσματα των λεγομένων «αγορών»

Συντηρητικοί και νεοφιλελεύθεροι έχουν πολιτικά και ιδεολογικά παραδοθεί στους κανόνες που υπαγορεύονται από τις «αγορές».

Οι σοσιαλδημοκράτες αντιμετωπίζουν κρίση στρατηγικής. Δεν σχεδιάζουν την υπέρβαση της κρίσης και τελικά συμφιλιώνονται με αυτήν.

Ο Ολάντ ζητάει παράταση για το έλλειμμα, αλλά έμμενει στις λεγόμενες «μεταρρυθμίσεις».

Ο Ντράγκι επιχειρεί να παρακάμψει τον ασφυκτικό κορούς του Συμφώνου Σταθερότητας.

Ο Ρέντζι αντιτίθεται στον ισοσκελισμένο ισολογισμό, αλλά προχωράει στις απολύτες.

Ενώ όλο και πιο πολλοί κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, θεωρώντας ότι η Ε.Ε. αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη κρίση της από την ίδρυσή της, το Eurogroup και η Σύνοδος των Αρχηγών της Ε.Ε. παραμένουν πιστοί στις προδιαγραφές του Συμφώνου Σταθερότητας και του Πολυετούς Δημοσιονομικού Πλαισίου (ΠΔΠ).

Το ΠΔΠ, αντί να αποτελεί μοχλό για τη διέξodo από τη στασιμότητα, έχει καταστεί στα χέρια της συμμαχίας συντηρητικών - σοσιαλδημοκράτων ένα από τα βασικά εργαλεία που ενθαρρύνουν την στασιμότητα.

Λες και ζουν σε άλλο κόσμο.

Η Ευρωπαϊκή Αριστερά δεν μένει αδιάφορη

Ο πυρήνας της κρίσης βρίσκεται αφενός στις ασκούμενες πολιτικές και αφετέρου στα δομικά προβλήματα που συγκροτούν μια υπερκρατική δομή, μακριά από τους λαούς, με σοβαρότατο δημοκρατικό έλλειμμα και εμφανή τα χαρακτηριστικά της πγεμονίας μιας χώρας, της Γερμανίας.

Με την έννοια αυτή η οικονομική κρίση και η κρίση δημοκρατίας, η κρίση αντιπροσώπευσης αποτελούν όψεις του ίδιου νομίσματος (στις πρόσφατες ευρωεκλογές πι συμμετοχή έφτασε μόλις το 40% και σε χώρες όπως η Σλοβακία και η Τσεχία η συμμετοχή ήταν μόλις 13% και 19% αντίστοιχα).

Η Ευρώπη και η Ε.Ε. αποτελούν ένα γεωπολιτικό πεδίο στο οποίο πολλοί παίχτες επιχειρούν να βάλουν τη σφραγίδα τους.

Όμως η Αριστερά δεν είναι ένας ακόμη παίκτης. Είναι η δύναμη που οφείλει να βάλει τη Γηραιά Ήπειρο σε νέα τροχιά, με νέους κανόνες, νέους προσανατολισμούς. Οφείλει να αναδειχθεί η πηγέτιδα δύναμη μιας νέας αναγεννητικής πορείας για το σύνολο των λαών της Ευρώπης.

Οφείλει να συγκροτήσει ένα πολιτικό σχέδιο, ώστε, αφ ενός να ανακόψει την καταστροφική πορεία και αφετέρου να διαμορφώσει τις προϋποθέσεις για τη δημοκρατική πορεία της Ευρώπης.

Αφενός:

- Να ακυρώσει τις περιοριστικές πολιτικές που απορρέουν από το Σύμφωνο Σταθερότητας και την οικονομική διακυβέρνηση των χωρών της ζώνης του ευρώ.

- Να ακυρώσει τη CETA και TTIP για να ανακόψει την επέλαση προς την παντοκρατορία των «αγορών».

- Να αμφισβητήσει κάθε μορφή πγεμονίας η οποία θεμελιώνεται στη λογική της διακρατικής διακυβέρνησης.

Αφετέρου:

- Να αναδείξει την Ευρώπη ως ενιαίο δημοκρατικό και κοινωνικό γεωπολιτικό χώρο λαών και κρατών στον οποίο αναπτύσσονται ελεύθερα κοινωνικές και πολιτικές συγκρούσεις, εθνικές προσδοκίες, ταξικοί αγώνες πολυπολιτισμικά και πολυθρησκευτικά ρεύματα.

- Να αναδείξει πολιτικές ανάπτυξης με επίκεντρο την απασχόληση.

- Να υπερασπιστεί την κοινωνική αλληλεγγύη και το κοινωνικό κράτος.

- Να επανιδρύσει ένα νέο ευρωπαϊκό πολιτικό εποικοδόμημα που να αντιστοιχεί στο αίτημα να καταστεί η Ευρώπη, «Ευρώπη των λαών της».

- Να συντάξει μια νέα Χάρτα Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και μια συνταγματική συνθήκη που θα συγκροτούν τη βάση δικαίου για την Ευρώπη.

- Να αναδείξει τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωκοινοβούλιο τα βασικά νομοθετικά σώματα.

- Να ενισχύσει τον ρόλο των περιφερειών.

- Να ενισχύσει την ευρωπαϊκή πολιτική κόμματα και τα κινήματα.

- Να καθιερώσει πανευρωπαϊκές συλλογικές διαπραγματεύσεις με τη λογική της σύγκλισης.

- Να πρωθήσει συμφωνίες ισότιμης συνεργασίας για την ειρήνη και την ανάπτυξη με όλες τις περιοχές του πλανήτη, απαλλαγμένη από την αγκίστρωση της στον ευρωπατλαντισμό.

Οι καιροί αναζητούν τη μαρμάρινη νέας γέννας. Η Αριστερά της Ευρώπης έχει πολύ δουλειά μπροστά της και πρέπει να την κάνει γρήγορα. Το πολιτικό σχέδιο της Ευρωπαϊκής Αριστεράς πρέπει να γίνει κτήμα των λαών της Ευρώπης. Τους το οφείλει. Το οφείλει στην Ιστορία.

* Ο Στέλιος Παππάς είναι συντονιστής του Τμήματος Ευρωπαϊκής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ